

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

50.
ročník

4

ČERVENEC/SRPEN 2013 ~ 50. ROČNÍK ~ 15 Kč

25. SOBOTECKÝ JARMARK

V pětadvacetileté historii Soboteckého jarmarku a festivalu řemesel se uskutečnila tři setkání Sobotkových - tedy lidí s příjmením Sobotka nebo Sobotková. To letošní - opět po pětileté pauze - bude o poznání méně formální a organizované.

„Jde nám hlavně o to, aby se setkali známí a přátelé z minulých let, kteří si Sobotku oblíbili nejenom kvůli jejímu jménu,“ vysvětlil za pořadatele Jarmarku Jan Janatka. Každý, kdo doloží, že se jmenuje Sobotka nebo Sobotková bude mít na Sobotecký jarmark vstup zdarma (a to včetně dětí) a dostane drobný dárek, kte-

rý ho jasně identifikuje mezi dalšími návštěvníky. Registrace bude probíhat na zahradě Šrámkova domu, kde bude v průběhu letošního Jarmarku fungovat odpočinková zóna s dětským herním koutkem. Bezplatný přístup na zahradu je přímo u kostela, kam se dostanete přes Malé náměstí z ulic Baštecká, Šolcova a Šafarance.

Krom Sobotkových se ale pořadatelé připravují i na ostatní návštěvníky. Letošním tématem je disko 80. let, v jehož éře vznikly první ročníky Jarmarku. Atmosféru cécěk navodí Sagvan Tofi a jeho Děti

ráže, Roxette revival nebo DJ Zdeněk Vranovský. Divákům se představí i současná tvorba v podání kapely Sto zvířat, Jiří Dědeček & Úterý, Blue Effect s Radimem Hladíkem či oblíbený Mackie Messer Band.

Mimo stánků s originálním a často ručně vyráběným zbožím a domácími specialitami čeká na diváky divadlo, dětský program a vzpomínka v podobě přehlídky milovníků strojů Jawa „fichtl“. Sobotním programem hosty provede Jan Antonín Duchoslav známý také jako Viki Cabadaj.

25. Sobotecký jarmark a festival řemesel
23. - 24. srpna 2013

www.sobotecky-jarmark.cz / www.facebook.com/soboteckyjarmark

Vystoupí: Sto zvířat, Blue Effect, Sagvan Tofi a Děti ráje, Jiří Dědeček & Úterý, Roxette revival, Benjaming's Clan, Mackie Messer Band a jiní
Další program: řemesla, mažoretky, dětské divadlo, country a další

Moderuje Jan Antonín Duchoslav

Vstupné: pátek 50,- sobota 80,- pá+so 100,-

RADNICE INFORMUJE

INFORMACE O ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

18. veřejné zasedání zastupitelstva, se konalo dne 25. 6. 2013 v 18 hodin na obvyklém místě v sále spořitelny v Sobotce. Na svém zasedání zastupitelstvo projednalo a schválilo rozpočtové opatření č.6/2013/Z v celkové částce úprav 242 420 Kč v příjmové i výdajové části, dále schválilo poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení pro rok 2013 a v neposlední řadě i smlouvu o dílo č. 94/2013, spočívající v provedení stavby „Oprava zastřešení objektu čp. 6 v Sobotce (nám. Míru) - 2. etapa“ za cenu 1.447.785,- Kč včetně DPH mezi Městem

Sobotka jako objednatelem a spol. FAST střechy s.r.o., Náchod jako zhotovitelem. Zastupitelé poté schválili udělení „Ceny města Sobotky za zásluhy o propagaci města“ prof. Aleši Fettersovi z Náchoda. Důležitým bodem bylo schválení Dodatku č. 1 k Dohodě o podmínkách provedení záchranného archeologického výzkumu za cenu 180 401,- Kč bez DPH mezi Městem Sobotka a Regionálním muzeem a galerií v Jičíně, který se týkal rekonstrukce Malého náměstí. Bodem, který vyvolal bouřlivou diskuzi mezi přítomnými občany i samotnými zastupiteli byl zá-

měr prodeje zahrady se studnou na p.č. 906/2 v k.ú. Staňkova Lhota. Zastupitelstvo proto uložilo městskému úřadu připravit na MěÚ podpisovou akci ke zjištění názoru obyvatel Staňkovy Lhoty na prodej p.p.č. 906/2 k.ú. Staňkova Lhota včetně studny a informací o tomto vyvěsit na úřední desce MěÚ.

Celé usnesení z tohoto zasedání, stejně tak i usnesení ze zasedání zastupitelstva města od roku 2006 naleznete na <http://www.sobotka.cz/dulezite-dokumenty>.

OPRAVA STŘECHY DOMU ČP. 6 NA NÁMĚSTÍ MÍRU

V květnu 2013 město zveřejnilo výzvu k podání nabídky a prokázání kvalifikace dle zákona o veřejných zakázkách na veřejnou zakázku malého rozsahu na opravu zastřešení objektu čp. 6 v Sobotce – 2. etapa. Nejvhodnější cenovou na-

bídku z celkem čtyř uchazečů podala firma FAST střechy s.r.o., Náchod. Nabídková cena této firmy je 1 447 785 Kč a zahrnuje výměnu krytiny, doplnění a dílčí výměny tesařských konstrukcí, klempířské konstrukce, hromosvod

a opravu dřevěné stropní konstrukce dle projektové dokumentace. Firma FAST střechy s.r.o., která v loňském roce realizovala již 1. etapu, začne s opravou na konci srpna tohoto roku.

OPRAVA CHODNÍKŮ V ZAHRADNÍ ULICI

Po rekonstrukci kanalizace v Zahradní ulici zůstala většina chodníků neoprávněna, resp. nebyla položena nová dlažba. V uplynulých letech se svépomocí před mnoha domy chodníky dostavěly,

přesto je celkový stav dost špatný. Město se proto rozhodlo, že zbývající části dokončí. 1. etapa se uskuteční ještě letos a zahrne úsek od čp. 513 a 499 na dolním konci Zahradní ulice až po křižovatku

s Příčnou ul. u čp. 438 a 478. V příštím roce bude následovat 2. etapa minimálně ke křižovatce s Krátkou ul., ale pravděpodobně by se chodníky dokončily až ke křižovatce s Tyršovou ulicí.

REKONSTRUKCE MALÉHO NÁMĚSTÍ

27. 6. 2013 bylo městu Sobotka společností EUROVIA CS a.s. předáno zrekonstruované Malé náměstí. Jak již bylo popsáno v ZŠS 2/2013, rekonstrukce spočívala v odkrytí stávajícího povrchu, vybudování dešťové kanalizace, založení podkladních vrstev a vydláždění, vč. vyznačení dvaceti parkovacích míst. Akce

byla realizována od 15. 4. 2013 a při výkopových pracích v následujících dnech došlo k objevu několika archeologických nálezů (základy domu, střepy, mince, apod.). Archeologický průzkum si vyžádal několik dní, k významnějšímu zpomalení stavby však nedošlo. Jako důležitější se ukázalo odkrytí původní zachovalé čedi-

čové dlažby před kostelem mezi děkanstvím a bývalou hasičskou zbrojnicí. Národní památkový ústav se spolu s odborem památkové péče MěÚ Jičín a městem Sobotka dohodl na zachování této původní dlažby, která byla pouze v místech největšího poškození opravena. Zbývajících cca 1000 m² bylo nově

Původní stav Malého náměstí. Foto: Jan Janatka

Malé náměstí v probíhající rekonstrukci.

Malé náměstí po rekonstrukci.

vydlážděno žulovými kostkami 10x10 cm, které mělo město ve svém vlastnictví a byly uskladněny v Technickém středisku a sběrném dvoře v Březenské ulici. Tzv. okapové chodníky podél domů a parkovací místa před čelní stranou děkanství byly vydlážděny z čedičové dlažby nalezené na místě stavby.

Ožehavým bodem rekonstrukce bylo zpětné umístění kontejnerů na tříděný odpad, resp. nalezení nového místa pro ně. Nakonec byla zvolena varianta uvolnění části dvorku domu č.p. 219, který je ve vlastnictví města. V rámci toho došlo k celkovému vydláždění dvoru, zbourání tří starých kůlen, přemístění vrat a výsledkem je z větší části kryté stanoviště kontejnerů na tříděný odpad v centru města, které nenarušuje atmosféru opraveného Malého náměstí. V poslední fázi rekonstrukce byla nově omítnuta a natřena zeď zbývajících kůlen domu č.p. 219 a byly instalovány dvě nové lampy veřejného osvětlení. Ke slavnostnímu otevření Malého náměstí došlo 6. 7. 2013 během Třešňového jarmarku. Celá rekonstrukce, která zahrnovala samotné stavební práce, vlastní materiál, projekt, stavební i autorský dozor a archeologický průzkum stála 2 255 000 Kč.

Jan Janatka
místostarosta

OTEVÍRÁME REKONSTRUOVANÉ MALÉ NÁMĚSTÍ

V sobotu 6. července 2013 bylo v Sobotce slavnostně otevřeno rekonstruované Malé náměstí. Narušenou starou čedičovou dlažbu nahradily žulové kostky, zmizely i nevzhledně umístěné kontejnery. S historií a realizací záměru seznámili přítomné krátce starosta Stanislav Tlášek a radní Barbora S. Stašková. Ta vyzvala i ke sbírce na pořízení lavičky do těchto míst.

O minulosti tohoto prostoru promluvil archivář Karol Bílek, do následné debaty asi dvou desítek zájemců se po slavnosti zapojil i archeolog jičínského muzea Radek Novák, který zde vedl archeologický průzkum. S výsledky

průzkumu se bude moci sobotecká veřejnost seznámit na podzim na chystané přednášce, až budou všechny nálezy řádně vyhodnoceny. Dnes přinášíme projev Karola Bílka.

Vážení přátelé, pokud nechceme věřit, že na humprechtském kopci provozovali v pohanských dobách naši dávní předkové své letnicové slavnosti, zvané sobótky, a že tam měli svou opevněnou tvrz, musíme hledat prapůvod města právě v těchto místech, u dnešního Malého náměstí. Zde asi bývalo centrum nejstarší osady, pravděpodobně s tvrzí, kostelíčkem, farou a školou. Tady snad

sídlil kolem roku 1320 první jménem známý Soboták, Kabalec ze Sobotky. Odsud snad vyšel podnět k založení města s velkým čtvercovým náměstím, přes které uhnula z původní trasy silnice od Mladé Boleslavi k Jičínu. Zde se možná hovořilo i o postavení hradu Kost. To jsou ovšem všechno jen domněnky.

Pak se stávají události v tomto prostoru určitějšími a doložitelnějšími. První z nich je stavba nového chrámu sv. Maří Magdaleny v letech 1590-1596. Nahradil, snad obestavěl původní malý kostelík se samostatně stojící zvonici. Jeho hlavní stavitel Petr Vlach se usídlil na rohu obou náměstí, v dnešním Šrámkově

domě čp. 3. Kostel obklopoval hřbitov, na jehož okraji vyrostly budovy děkanství a školy. Hned za hřbitovni zdí stával městský pivovar, naproti němu šatlava, poblíž průchodu na náměstí masné krámy. Představte si, jak tudy radostí řvoucí švédští žoldnéři odváželi v roce 1639 v kostelním sklípku ukrytou a objevenou naši vzácnou monstranci. Jak zde o století později kráčival vážným krokem mladý pan děkan Antonín Petr Příchovský z Příchovic, budoucí pražský arcibiskup.

To už se ale prostor opět měnil. Občas tu hořelo. Na místě vyhořelého pivovaru vyrostla cechovní barevna. Celé dnešní náměstíčko dostalo dva názvy. Menší prostor u děkanství se nazýval Kostelní plácek, na něj navazoval Barevný plácek. Tato pojmenování najdeme ještě na plánu města z poloviny 19. století. Někdy v té době bylo náměstíčko vydlážděno čedičovými kočími hlavami. Po nich přecházel vážný pan děkan a ná-

rodní buditel František Vetešník, přes ně běhal z Předměstí do školy budoucí básník Václav Šolc a jeho vrstevníci a o několik desítek let později od náměstí jeho následovník Fráňa Šrámek. V rohu vznikla kašna, naopak zmizely masné krámy i šatlava. A rovněž se roku 1858 přestalo pohřbívat kolem kostela a uvnitř chrámu spadla roku 1885 klenba.

Přišlo 20. století. I to přineslo mnoho změn k lepšímu i k horšímu. Na náměstíčku se objevily a zase zmizely sloupy elektrického osvětlení, v kostele pod novou klenbou se opět rozezvuly varhany. V bývalé barevně vznikly byty, a tak se tu občas ve dne i v noci mohly potkat kočáry: jeden jel na děkanství pro duchovního se žádostí o poslední pomazání; druhý k barevně pro vyhlášeného porodníka MUDr. Josefa Mrkvičku. Začala tudy jezdit auta, jedno dokonce nahradilo i pohřební vůz, dříve tažený krásnými koňmi. Ustávaly pomalu důstojné po-

hřební nebo božítělové průvody. Nakonec zmizela i kašna, zanikly staré názvy a prostora dostala název Malé náměstí. To se občas zaplnilo parkujícími auty, prodejními stánky a podobně. Na hasičárně byla umístěna pamětní deska Jaroslava Havíře, který zahynul německými střelami v květnu 1945. V barevně se usídlila kancelář Energetických rozvodných závodů. V rohu ve stromovém stínu bývalo řadu let jedno ze zastavení Poetických odpolední Šrámkovy Sobotky.

Poslední změnu všichni vidíte kolem sebe. Po zkrášení většiny domů na velkém náměstí došlo i na úpravu tohoto místa. Děkujeme všem, kdo se o to zasloužili! A věříme, že i z velkého náměstí brzy zmizí asfalt, že se opraví Ganzův, Pažoutův, Divíškův a Horynův dům, že naše Sobotka opět poroste do krásy!

Děkuji za pozornost.
Karol Bílek

ŠRÁMKOVA SOBOTKA

OHLÉDNUTÍ ZA ŠRÁMKOVOU SOBOTKOU

Letošní 57. ročník festivalu Šrámkova Sobotka lze považovat za úspěšný. Sice, jak již zaplat bůh tradičně, po skončení festivalu zaznělo vůči organizačnímu týmu nemálo kritiky, celkově ale počet ohlasů pozitivních převážil ty druhé. Jsem za to upřímně rád. Myslím totiž, že změny, k nimž letos došlo, jsou krok správným a pravděpodobně též jediným možným směrem.

Že bylo rozhodnutí zaměřit se při skladbě programu především na rozšíření jeho vzdělávací části, tedy tvůrčích dílen dobré, potvrdil vysoký počet nových účastníků festivalu. Ti do jednoho byli s naším festivalem spokojeni natolik, že deklarovali svou účast i v ročníku příštím. Za šťastné řešení lze považovat rovněž přesunutí stravování ze školní jídelny do pizzerie V Maštali, jež si pochvalovali snad úplně

všichni, kteří této možnosti využívali. A konečně se zdá, že propojení návštěvníků festivalu se Soboťáky se po letech snad opět daří posilovat. Důkazem tomuto tvrzení budiž např. vysoká návštěvnost místních na koncertu Vladimíra Mišíka či na projekcích filmů Dva nula nebo Polski film. Doufejme, že se organizátorům podaří v tomto trendu pokračovat.

Jakub Novosad

DIVADLO V DĚTSKÝCH RUKOU

Poetické odpoledne letos probíhalo na třech místech, jmenovitě na zahradách Šolcova statku a Šrámkova domu a v Solnici. Na pódiu se vystřídaly děti různých věků, které spojovalo stejné nadšení a zápal pro svět fiktivních příběhů a postav. Vezmu to od konce.

Gymnazisté z Poděbrad se ujali celkem náročného tématu. Pod názvem Vymezený čas ztvárnili v sobotecké Solnici krátké povídky Karla Lišky. Účinkující se snažili své texty podtrhnout i expresivním projevem. To se jim dařilo v první, veselější polovině. Ve druhé polovině před-

stavení ustoupil humor střízlivějším tématům a ponurým pointám. Na této části Poděbradští ztroskotali. Nejeden povídka se věnovala sebevražedným tendencím a depresím, což jsou stavy náročné na porozumění i pro dospělého člověka. Lze pochopit, že dané téma za-

řadili do repertoáru, protože je atraktivní už jen svou kontroverzí. Bohužel je však ve svém věku nedokázali dostatečně vstřebat a následné ztvárnění povídek vyznělo naprázdno.

Soubor Červenobílé pastelky ze ZUŠ Mladá Boleslav se na zahradě Šrám-

kova domu předvedl s adaptací *Sluhy dvou pánů* nazvanou *Ve dvojí službě*. Své vystoupení zpestřili hojným využitím loutek, nebáli se použít ani teatrální gesta, kterými doprovázeli místy už tak důrazný verbální projev. Samotnou adaptaci ničím nepřikrášlili, *Sluhu dvou pánů* pouze

rozřezali na kousky, nepotřebné vyhodili a poslepovaný zbytek zkomprimovali do formátu rádoby přístupného všem.

Děti ze Studia Šrámkova domu sehrály na zahradě Šolcova statku dvě krátká představení. Hlavními postavami inscenace *Jak byl napsán první dopis* byly myšky, největší ohlas však právem sklídilo kratičké, ale vynikající ztvárnění kočky. Následovaly odrostlejší děti s *Nevhodnou pohádkou* Hectora Hugha Munroa – Sakioho. Pohádce, ve skutečnosti povídce, se skvěle podařilo postavit na hlavu ideál vzorného, slušného, až příliš dobře vychovaného dítěte. I ta se Studiu Šrámkova domu vydařila. Zajímá mě, kolik dětí se nyní začne chovat podle věty: „Kdybych nebyla tak výjimečně hodná, mohla jsem teď sedět v bezpečí doma.“

I přes zmíněné výhrady ve mně Poetické odpoledne zanechalo kladný dojem. Trochu jej však kazily zdlouhavé přesuny mezi lokacemi. V příštím ročníku by zejména starší diváci jistě ocenili, kdyby se všechna představení konala na jednom místě.

Lucie Frantíková
(Splav!, 1. 7. 2013)

Členové Studia Šrámkova domu v *Nevhodné pohádce*, foto: Jan Prokopius.

MÁME RÁDI SVÉHO FETTERSE!

Předevčírem v jednu hodinu jsme se sešli na Šolcárně k oslavě životního jubilea místní celebrity – Aleše Fetterse. Literární historik a profesor Fetterse slavil osmdesátiny. Z jednotlivých proslavů jsme se mohli dozvědět, že bez pana profesora se celý festival těžko zahajuje a ještě hůře končí a že si jej místní váží natolik, že dostal Cenu města Sobotky za zásluhy. Nešlo nezmínit dnes již legendární pád z ořechu, který byl doporučen jako životabudič, neboť Fettersovi očividně spíše prospěl než uškodil. Pro nás, kteří pana profesora tolik neznáme, byly příjemně překvapující vzpomínky na období, kdy mu nebylo dovoleno publikovat a kdy dokonce nemohl učit. Důvodem podle všeho bylo, že říkal, co si opravdu myslí. Když nejmenovaný ideolog komunistické strany nechal z pochybných důvodů osekat Šrámkovu sochu, Fetterse neváhal a ozval se s otázkou, jak může někdo takový dělat ideologa.

Fetterse se ze začátku schovával za osudový strom. Když se objevil, pře-

Pan profesor Aleš Fetterse spolu s Janem Bílkem, foto: Jan Prokopius.

kvapil přítomné padnoucím motýlkem a potvrdil tak přízvisko jednoho gratulanta – šarmantní profesor. Bylo vidět, že ho celá ceremonie dojala, což mu však nebránilo přidávat k dobru vtipné historky. Celá ceremonie byla prokládána českými lidovými písněmi a jednou parafrází Máchovy proslulé básně. Dovolím si ocitovat jeden verš za všechny: „Alešův zval ku setkání hlas.“

Oslavu jubilea sem tam narušoval jen moderátor, který na sebe strhával zbytečně moc pozornosti a jednou dokonce přerušil oslavence, který tak nedokončil jednu historku. Jinak se jednalo o důstojnou a slavnostní oslavu výročí důležité sobotecké figury.

Vojtěch Diatka
(Splav!, 4. 7. 2013)

AŽ ŽIJE NONSENS!

Kdo včera večer nenavštívil závěrečné představení učitelské dílny, přišel dle mého názoru o jeden z vrcholů programu letošní Šrámkovy Sobotky. Režisérka Hana Kofránková se svými svěřenci připravila pásmo z básní a krátkých próz Emanuela Frynty (jeho doprovodné grafiky byly promítány na zeď), kterým pečlivý přednes účinkujících dělal čest. Vynikla tak autorova brilantní párce s jazykem i smysl pro absurdní humor a publikum reagovalo vděčně smíchem i potleskem takřka po každém výstupu.

Krátká vsuvka ze vzpomínek pozůstalých před posledním humorným výstupem, která se týkala neochoty nakladatelů Fryntovo dílo vydávat a jeho následných depresí a pálení vlastních rukopisů, prudce změnila náladu v sále a celému představení dodala hloubku. Z veselého představení na páteční večer se tak stalo vkusné připomenutí památky umělce, který by letos oslavil devadesáté narozeniny: narodil se 23. ledna 1923, v den úmrtí Jaroslava Haška, čímž se i letošní ročník festivalu mile uzavřel.

Oproti minulým letům opět poklesl věkový průměr návštěvníků dílny, jak na začátku pořadu poznamenala sa-

Závěrečné vystoupení učitelské dílny, foto: Jan Prokopius.

ma Hanka Kofránková. Nabízí se tak otázka, zda by se s proměnou složení účinkujících nemohlo změnit i zavedené místo a pořad by se nemohl konat v prostředí k tomu lépe uzpůsobeném, než je malý sál sobotecké sokolovny. Jednoduché dramaturgii sice tento

prostor stačí, ale tu správnou kulturní atmosféru je v něm poněkud těžké vytvořit – a kvalita a ambice tohoto představení už jsou přece jen prostorem zbytečně spoutané.

Vít Prokopius
(Splav!, 6. 7. 2013)

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY (DOKONČENÍ)

OBDOBÍ LET 1988 – SOUČASNOST

Konec osmdesátých a začátek devadesátých let je spojen s koncem normalizační éry, s obdobím sametové revoluce a porevolučním obdobím. Politické ovzduší se na obsahu časopisu nijak moc neprojevalo. Víceméně se pokračovalo v trendu, který nastolila paní profesorka. V těchto letech se střídali i redaktoři, což se na obsahu bulletinu projeвило. První dva roky se redakčně podílel literární historik Jaroslav Šimůnek. Zpravodaj získal novou tvář, byl tištěn ve Východočeských tiskárnách, provoz Stará Paka v počtu čtyř čísel za rok. Změnilo se stránkování. Předtím stránky navazovaly na předcházející čísla, nyní se začínalo stránkovat od každého nového čísla. Každé číslo vlastní stránkování. Tehdy každé

číslo tvořilo 10 stran. Cena zůstává na 2 Kčs za jednotlivé číslo. Poslední číslo z roku 1989 redakčně zpracovala Jaroslava Linková.³⁵

V roce 1990 dochází k organizačním změnám. Zpravodaj přechází pod Městské kulturní středisko Sobotka, které získává opět novou tvář a profesionálního pracovníka. Do redakce se vrací i Karol Bílek, již ne jako hlavní redaktor. Obsah nechci hodnotit, byla bych zaujatá. V září 1989 jsem po mateřské dovolené nastoupila zpátky do městské knihovny. A viděla jsem pod pokličku redakce Zpravodaje. Takže se omezím na nejdůležitější fakta. V roce 1991 se tisku ujímají Tiskařské závody Mladá Boleslav, Zpravodaj je tištěn na nekvalitním papí-

ře, údajně z ekonomických důvodů, cena se postupně zvyšuje nejdřív na 4, později na 6 Kčs. V tomto roce se tu objevují dvě zvláštní čísla, vztahující se k záchraně rodného domu Fráni Šrámka. Byla založena Nadace rodného domu Fráni Šrámka, v jehož prostorách sídlí od roku 1975 městská knihovna, nesoucí básníkovu jméno.³⁶ V letech 1992 až 1997, v rámci porevolučních změn, kdy drobné státní firmy přecházejí do soukromých rukou, mění mladoboleslavské tiskařské závody svého majitele, stává se jím Golapress Mladá Boleslav. Počet čísel jednotlivých ročníků se zvyšuje na šest, počet stran jednotlivých čísel na osm.

V roce 1993 se na stránkách Zpravodaje konečně objevuje významný

počin, a to studie Františka Stašky³⁷ 1918-1993: Co nevíme o historii vzniku ČSR! Pan Staška ve své práci shromáždil informace týkající se prvního odboje. Poté navázal studií Osudy legionářů na Sobotecku. Troufla bych si říct, že historie prvního odboje Soboteckých byla zpracována poprvé. Pan Staška po čtyři roky zpovídal řadu občanů nejen soboteckých a vyzýval ke shromažďování materiálu týkajícího se onoho odboje. Za několik měsíců si mnoho potomků vzpomnělo na své tatínky, či dědy, kteří se zúčastnili bojů na transsibiřské magistrále, na Piavě, u Zborova a na dalších místech. Staškova studie se později stala jedním z podkladů knihy Legionáři Jičínska.³⁸ Dalším významným počinem je založení edice Knihovnička Českého ráje Sobotka, jež postupně vydala 20 svazků.³⁹ Základní škola v Sobotce v tomto roce oslavovala 100 let otevření nové budovy, též se zajímavými články prezentovala v tomto Zpravodaji.

Rok 1996 byl spojen se dvěma velkými soboteckými výročími: 400 let uplynulo od posvěcení děkanského kostela. Oslavy byly spojeny se znovusvěcením a s návštěvou kardinála Miloslava Vlká. Stránky časopisu nás v pravidelných číslech informovaly o zajímavostech kostela. V tomto roce proběhla v Sobotce už 40. Šrámkova Sobotka, pravidelní účastníci festivalu

v předcházejících číslech vzpomínali na její začátky, na paní profesorku Hejnovou a uveřejnili mnoho dalších vzpomínek. V roce 1997 oslavovala na stránkách bulletinu své velké 100. výročí Městská knihovna Fráni Šrámka.

V roce 1998 došlo na poli kultury k organizačním změnám: ještě v prosinci 1997 bylo zrušeno Městské kulturní středisko Sobotka, z funkce byl odvolán jeho vedoucí, Petr Pfeifer.⁴⁰ Bylo zřízeno Středisko městské kultury v Sobotce, které zastřešovalo několik kulturních zařízení. Součástí SMKS bylo a je dodnes vydávání Zpravodaje Šrámkovy Sobotky. Zpravodaj opět doznal změny: zmenšil se formát, vydáván byl nejprve v RK Tisku v Jičíně, později v MS Mnichovo Hradiště, které poté přesídlilo do Bělé pod Bezdězem, dnes ho opět tiskne RK Tisk Jičín. Hlavními redaktory byli Alena Pospíšilová,⁴¹ Drahomíra Flodrmánová,⁴² Jan Janatka,⁴³ Lea Vejclová⁴⁴. Současným hlavním redaktorem je Jakub Novosad⁴⁵. Jelikož jsem sama v letech 1998-2005 působila v redakční radě, vím, jakými těžkostmi časopis procházel. Byly problémy finanční, distribuční. Na druhou stranu pro mě osobně (a myslím si, že v průběhu celých časopiseckých dějin nás bylo víc) to byla určitá výzva – učit se něco nového.

Rok 1998 se stal významným rokem pro město. Sobotka slavila 500. vý-

ročí povýšení na město. Velká událost byla spojena s četnými mohutnými oslavami, o nichž informoval právě náš Zpravodaj. S novými redaktory se objevují nová jména přispěvatelů. S velkým projektem přichází Pavel Charousek.⁴⁶ Jeho 100 Čechů Českého ráje představuje na stránkách časopisu v průběhu několika let významné současné osobnosti Sobotecka.

Poslední zajímavostí, o které bych se chtěla zmínit, je to, že se v průběhu posledních festivalů Šrámkovy Sobotky povedlo vrátit se k jejímu dennímu informování. V roce 1998 to byl Pokusný zpravodaj, od roku 1999 časopis Splav.⁴⁷

Na závěr bych ráda dodala, že jsem se v této své práci snažila opravdu objektivně hodnotit Zpravodaj Šrámkovy Sobotky. Poslední desetiletí našeho Zpravodaje hodnotím velmi sporadicky, spíš ho nehodnotím. Nebyla bych objektivní. Nepřestanu děkovat všem, kteří se kdy na tomto regionálním počínu podíleli, je to opravdu velmi kvalitní časopis. Již dnes z něho čerpají informace studenti, badatelé. Jejich řádků bylo použito při vypracování řady studií, či diplomových prací. A v budoucnu budou využívané stále více. Zpravodaj Šrámkovy Sobotky – časopis – nepostradatelná studna informací. Žádné jiné periodikum v širokém okolí se mu nevyrovná.

Lenka Dědečková

Poznámky a odkazy

³⁵ Vařilová-Linková, Jaroslava (*1945) – knihovnice, kulturní pracovnice. ZŠS redigovala v letech 1989 (č.4)-1990.

³⁶ Nadace rodného domu Fráni Šrámka – založena na záchranu domu, jež byl v rámci restitucí vydán dědicům majitelů. Nadace spolu s knihovnou pořádala řadu akcí zaměřených ke shromažďování potřebných financí. Aktivita nadace se podařila, dům byl v roce 1993 odkoupen zpět do rukou města pro potřeby knihovny. Shromážděné peníze nadace byly použity na tento počín.

³⁷ Staška, František (1924-2010) – kulturní pracovník.

³⁸ Legionáři Jičínska / Radka Janků. – Jičín: Okresní úřad: Státní okresní archiv, 2000.

³⁹ Součástí této knihovničky je např. studie Františka Stašky: Legionáři ze Sobotecka (Sobotka, 1997).

⁴⁰ Pfeifer, Petr (*1948) – kulturní pracovník, v letech 1996-1997 hlavní redaktor ZŠS.

⁴¹ Pospíšilová, Alena (*1953) – knihovnice, kulturní pracovnice, ZŠS redigovala v roce 1998.

⁴² Flodrmánová, Drahomíra (*1957) – kulturní pracovnice, ZŠS redigovala v letech 1999-2007.

⁴³ Janatka, Jan (*1977) – kulturní pracovník, knihovník, vedoucí SMKS, ZŠS vedl v letech 2008-2010, dnes místostarosta obce.

⁴⁴ Vejclová, Lea (*1980) – kulturní pracovnice, vedoucí MKS, v letech 2011-2012 (č.1) hlavní redaktorka ZŠS.

⁴⁵ Novosad, Jakub (*1985) – kulturní pracovník, vedoucí MKS, hlavním redaktorem ZŠS je od roku 2012 (č.2) dodnes.

⁴⁶ Charousek, Pavel – redaktor a novinář.

⁴⁷ SPLAV – Sobotecký pravidelný lehce avantgardní věstník.

100 LET SOKOLA V MLADĚJOVĚ

V roce 1912 vstoupil bratr Josef Rambousek do Tělocvičné jednoty Sokol v Sobotce a dvakrát týdně chodil do cvičení. Později se k němu přidal bratr František Bureš a napadlo je založit sokolskou

jednotu doma v Mladějově. 25. března 1913 byla svolána Jednotou Sobotka přípravná valná hromada Sokola Mladějov. Byl zvolen přípravný výbor, který vypracoval stanovy a žádost k místodržitelství

v Praze o povolení ustavení Jednoty. 19. dubna 1913 odpovědělo místodržitelství kladně a schválilo stanovy. Předběžně bylo přihlášeno 41 členů budoucí Jednoty. Ustavující schůzi byli zvoleni: sta-

rostou – Adolf Eckerth (ředitel panství), místostarostou – Karel Pazderník (nájemce dvora Roveň), náčelníkem – Stanislav Vrabec, jednatelem – František Vejvoda a pokladníkem – František Kubíček. 22. května 1913 se konala ustavující valná hromada, na které se s Jednotou sloučil divadelní kroužek v Mladějově a daroval ji zařízení jeviště, divadelní knihovnu, garderobu a pokladní hotovost. Na této schůzi byl do funkce starosty zvolen František Fridrich z Pařížku. 31. května bylo požádáno o přijetí do svazku sokolské župy Fügnerovy v Mladé Boleslavi. První veřejné vystoupení Sokola Mladějov bylo na sletu župy Fügnerovy v Dobrovici koncem června 1913.

Aktivita mladějovského Sokola zastavilo vyhlášení války 28. července 1914, kdy řada bratrů musela narukovat. Válka v letech 1914 – 1918 ochromila životy lidí, podle archivu byla poslední výborová schůze 6. května a tím činnost Sokola v Mladějově načas zanikla. Ve válce na ruské frontě zahynul i první jednatel Sokola Mladějov, učitel František Vejvoda.

První poválečná valná hromada se konala 10. listopadu 1918 za účasti 29 členů. Na této schůzi byl do funkce starosta opět zvolen František Fridrich z Pařížku. Do konce roku stoupl počet členů na 87. Ženský odbor Jednoty byl ustanoven na konci roku 1918, jeho jednatelem se stal učitel Josef Fejfar. V roce 1919 (vypsáno z kroniky) bylo zapsáno 113 členů a koncem roku 1920 jich bylo už 128. Cvičenci používali jako tělocvičnu velký parketový sál v hostinci u Vrabců, který byl dostavěn v září 1920. V roce 1922 byl Sokolu přidělen na základě žádosti k Ministerstvu zdravotnictví pozemek pro zřízení letního cvičiště. V dubnu 1922 bylo za tento pozemek paní Bláhové, majitelce velkostatku, uhrazeno 6 250 Kč a svépomocí bylo započato s úpravou cvičiště. Následně bylo cvičiště oploceno a kolem něj zasázeny lípy darované bratrem Brunclíkem, zahradníkem z Libuně.

Koncem roku 1929 bylo rozhodnuto zřídit kino. První představení se konalo 28. září 1930 v hostinci u Vrabců, kde bylo zřízeno stálé divadelní jeviště. V dalších letech bylo kino ztrátové, protože přišla hospodářská krize. Valná hromada nakonec rozhodla, že kino povede hoteliér bratr Stanislav Vrabec ve vlastní

režii za určené roční nájemné až do roku 1940.

V období mezi válkami se členové Sokola účastnili župních sletů a sokolských akcí organizovaných sousedními jednotami. Každý rok pořádali ples a na cvičišti Národní pouť, během roku sehráli několik divadelních přestavení. Velkým přínosem pro Sokol byli letní hosté Mladějova, kteří jej podporovali peněžitými sbírkami.

12. dubna 1941 byla veškerá činnost Sokola zastavena. Na příkaz německých úřadů byl spolek zrušen, majetek zabaven. Kino a další zařízení převzala protektorátní správa. Slavnostní vlajka sokolského dorostu, divadelní rekvizity, šavle a další bylo odvezeno.

Po válce 1945 se činnost Sokola vrátila do původních kolejí. Začal fungovat divadelní kroužek a kino, počet členů se zvyšoval. V roce 1948 byla tělovýchova sloučena v jednotnou organizaci. Od této doby Sokol Mladějov pořádá tradiční akce, ale tělocvičná činnost ustávala. Až v roce 1958 se tělocvičná aktivita zvýšila díky přípravám na II. celostátní spartakiádu v Praze 1960.

V dalších desetiletích mladějovský Sokol pracoval v rámci Československého svazu tělesné výchovy. Pořádaly se kulturní akce jako Sokolský ples, pomlázková zábava, vinobraní a poutní zábava na hřišti. Zvelebovalo se cvičiště – obnovil se plot, byla vybudována klubovna na hřišti či hřiště na odbíjenou. Členové Sokola pomáhali nejen při stavbě požární nádrže v Mladějově nebo při výstavbě tenisového kurtu v Hubojedech, ale i v zemědělství. Účastnili se turnajů ve stolním tenise a fotbale, které byly pořádány v okolí, nacvičovali na spartakiádu. V 80. letech činnost Sokola vzkvétala, pořádaly se lyžařské závody, turnaje ve stolním tenise, Dětský den, turnaje v odbíjené, cvičila se jazzgymnastika.

Po roce 1989 sokolské hnutí mohutně ožilo. O činnosti mladějovské jednoty se z tohoto období nedochovaly téměř žádné záznamy, ale z „Památníku Sokolské župy Krkonošské – Pecháčkovy“, vydaného touto župou se sídlem v Lomnici nad Popelkou, byla mladějovská Jednota v únoru roku 1991 jednou z prvních zájemců o informativní schůzku k obnově této župy. Ustavující konference Sokolské župy Krkonošské – Pecháč-

kovy se konala 9. března 1991 v Lomnici nad Popelkou. Za mladějovský Sokol byl do výboru zvolen bratr Zdeněk Kozák.

Sokol Mladějov zůstal členem ČSTV. Dne 9. prosince 1993 byla uspořádána členská schůze Tělocvičné jednoty Sokol Mladějov, na které se rozhodlo o jejím zaregistrování pod Českou obec sokolskou. V roce 1994 se začalo připravovat znovuoostavení Sokolské župy Jičínské – Bergrovy, pod kterou dnes Mladějov patří.

Prvotní elán a nadšení však začalo postupně upadat téměř v nečinnost. Až v roce 2000 došlo k znovuvzkříšení, kdy vzali mladí sokolové věci do svých rukou a svolali valnou hromadu. Obnovilo se pořádání Sokolského plesu, Dětského dne, Mikulášské nadílky, turnajů v malé kopané, nohejbale a šípkách a pálení čarodějnic. V roce 2003 se začalo s přestavbou nohejbalového hřiště na víceúčelový kurt s antukovým povrchem a tenisovou tréninkovou stěnou. Práce byly dokončeny až v roce 2006. Od roku 2012 pořádá Sokol spolu s mladějovskými hasiči tzv. olympiádu, kde soutěží a soupeří v nejrůznějších disciplínách. Mimo své pravidelné akce ještě Sokol pořádá prodloužené pobytové víkendy se zaměřením na cyklistiku nebo turistiku a jednodenní cyklistické výlety po Českém ráji.

Začátkem letošních prázdnin se v sobotu 6. července uskutečnila oslava 100 let založení Tělocvičné jednoty Sokol Mladějov. Při této příležitosti proběhla výstava dobových fotografií. Celé odpoledne hrála k poslechu a tanci dechová hudba Příchojovanka, mezitím vystoupily dětské mažoretky Lentilky a sokolky s ukázkou sletové sestavy „Česká suita“ na hudbu Antonína Dvořáka. Večer přítomné bavila skupina Brontosauři revival.

Programem Sokola je motto: „Vzájemně provázaný soubor sportovních, pohybových, kulturních a společenských aktivit, které se uskutečňují v tělocvičných jednotách,“ a tím se mladějovští sokolové řídí. Proto věřím, že Sokol v Mladějově bude mít stále tolik mladých lidí plných elánu, kteří mají chuť do práce a chtějí dělat radost sobě i druhým.

Jana Matyášová,
kronikářka obce Mladějov

VESECKÁ RYCHTA

Od roku 1638 do roku 1849 bylo kostecké panství rozděleno do šesti rychet – předměstská (Sobotka), vesecká, markvartská, zelenecká, doleňátská (dolnobousovská) a hořeňátská (hornobousovská). Vesecká rychta byla největší z nich, i když se její rozloha několikrát měnila. Patřily k ní vsi Libošovice, Podkost, Malechovice, Malá Lhota, Rytířova Lhota, Dobšice, Meziluží, Dobšín, Kamenice, Stěblovice, Nepřívěc, Střehom a ojedinělé grunty kostecké v cizích panstvích roztroušené – např. sedlák z Malčic u Českého Dubu. Později, kolem roku 1744, byla odloučena Malá Lhota a Malechovice, připadly k rychtě roveňské, Střehom k rychtě hořeňátské a Nepřívěc a Stěblovice tvořily novou rychtu nepřívěckou. Když kostecká vrchnost prodala roku 1761 statek Roveň, vše se (až na Střehom) vrátilo do původního stavu, ale vesecké rychtě se pak říkalo kostecká.

Až do roku 1500 bývala funkce veseckého rychtáře dědičnou a výsadní, to znamená osvobozenou od všech poplatků a robot. Rychta v té době byla v čísle 7.

Jako všechny poddanské obce také Vesec měla ke své vrchnosti povinnost robotní. Vedle pravidelných dávek peněžitých odevzdávaných pánům z Kostí byli poddaní z Vesce již v době před třicetiletou válkou povinni robotou ruční. S poddanými několika sousedních obcí museli sklízet louky v panské oboře u Libošovic, česat chmel, prát a stříhat ovce. Mimo to musely vsi rychty vesecké vykonávat ponůčku u semtinského dvora, avšak tato robota byla patrně odjakživa přeměněna na plat peněžní.

Po zrušení rychet byly katastrální obce Vesec, Nepřívěc a Stěblovice spojeny v jednu obec politickou. V každé původní obci byl pak volen osadní starosta, zpravidla na tři roky, a to vždy o obecním pořádku. Obecní pořádek

býval slavnostní den, kdy hospodáři vyrovnávali obecní účty. V ten den bývali také mladí hospodáři přijímáni za sousedy, při té příležitosti i zapsáni do staré pamětní „sousedské“ knihy. Každý takový nový soused musel dát „příjemné“, obvykle sud piva nebo peníze na něj. V každém případě se peníze o obecním pořádku propily. Když nenastupoval žádný hospodář a neplatilo se „příjemné“, koupil se sud piva z obecních peněz a obecní pořádek se jak se sluší a patří oslavil. Při tom se obvykle prováděly všelijaké legrace a dlouho se o obecním pořádku mezi sousedy se zálibou hovořovalo.

Připomínám, že co bylo potřeba v obci udělat, vše se zdarma udělalo, nikdo za práci u obce peněz nepřijal. Tento zvyk trval zde až do roku 1914, než vypukla 1. světová válka.

Marie Šimůnková,
kronikářka obce Vesec

OHLÉDNUTÍ ZA KNIHOVNICKÝM SETKÁNÍM PO DVACETI LETECH

V minulém čísle 3/2013 ZŠS vzpomínala paní učitelka Marie Sekerová na šedesát let úspěšného fungování prázdninové učitelské základny (EXODU) v sobotecké škole. S obdivem sledujeme každoroční pilné snažení obou organizátorek Marie Sekerové a Olgy Bičíškové. Jedenáct knihovnických týdnů, které se podařilo zorganizovat v rámci festivalu Šrámkova Sobotka soboteckým knihovnicím Lence Dědečkové a Aleně Pospíšilové v letech 1993–2004 je proti tomu lánu jen malá zahrádka. Přesto v ní vyrostlo hodně rostlinek, které našly v soboteckých setkáních životadárnou půdu. Poprvé

přijalo pozvání 15 knihovnic z celé republiky v roce 1993. Rok od roku jich přibývalo, některé přijížděly i se svými dětmi. Lenka v organizování pokračovala

sama ještě pět let po odchodu Aleny v roce 1998 do Jičína. Je potěšitelné, že některé knihovnice jezdí na Šrámkovu Sobotku dosud.

Knihovnické spřízněné duše

Ve dnech 1. – 3. července se konalo vzpomínkové setkání bývalých účastníků soboteckých knihovnických týdnů. Tentokrát do Českého ráje přijelo třicet knihovnic z celé republiky a z Moravy jeden knihovník. Ve spolupráci s Regionálním výborem 08 Svazu knihovníků a informačních pracovníků v Hradci Králové, Knihovnou Václava Čtvrtka v Jičíně, soboteckou Městskou knihovnou Fráni Šrámk a Obecním úřadem v Libošovicích připravily pestrý program knihovnice z Li-

bošovic. O slavnostní zahájení se postaral sobotecký starosta Stanislav Tlášek přímo na místní radnici. Děkujeme mu za milé přivítání v obřadní síni i následnou možnost besedovat v podkroví městského úřadu SE SOBOTKOU V SOBOTCE. V duchu letošní Šrámkovy Sobotky, která byla celá xmíchu, jsme si tam povídali se spisovatelem a autorem mnoha doma i v zahraničí oceněných aforismů Janem Sobotkou.

Poté se program přesunul na Libošovicko. V Nepřívěci, v kostele Nalezení svatého Kříže, se v podvečer konal LETNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY. Varhanice Zdeňka Nečesaná společně se sopranistkou Veronikou Vildmanovou připravily pro posluchače příjemný kulturní zážitek. Domácí publikum i vzácné hosty, kteří zcela zaplnili milý venkovský kostelík, při vstupu slavnostně po staročesku uvítaly chlebem a solí paní Hana Rulcová a Boženka Švarcová, sobotecké tety baráčnice v krásných krojích. Součástí koncertu bylo slavnostní předání daru, sošky Panny Marie, kterou církví k příležitosti výzdobě kostela věnoval akademický malíř a grafik Václav Ševčík, chalupář ze Žďánku v Malechovicích. Závěrečnou třešničkou na dortu byla možnost navštívit starobyrou zvonici. Varhanice Z. Nečesaná je rovněž odbornice na zvony, kampanoložka. Zvědavým návštěvníkům, kteří neváhali vystoupat po starých dřevěných schodech, prozradila mnohé z historie památných zvonů.

Večerní program v hotelu Český ráj v Libošovicích se nesl v duchu příjemných vzpomínek a vyznání podobných tomu, které jako omluvu za nepřítomnost napsala ředitelka Městské knihovny v Čelákovicih Soňa Husáriková: „Šrámkova Sobotka, naše účast 4 ročníků, mi dala do života daleko víc, než jsem tehdy tušila. Odvahu, otevřenost a více sebevědomí a nová přátelství. Poznala jsem u Vás, s jakým nasazením a zároveň zdánlivou lehkostí lze pořádat akce a poznala mnoho skvělých lidí, s některými jsem dodnes občas ve styku. Když si vzpomenu na večerní zpívání s panem Šlupkou Svěrákem s mnoha hlasy na Humprechtu, dodnes mě krásně mrazí.

Vloni jsem nevydržela a jeli jsme si s mužem zmapovat zpátky do Sobotky místa, která mi jsou tak blízká. Prošla jsem se knihovnou, potkala tam Zbyňka Krámka, zašla do cukrárny, na hřbitov za panem Šrámkem, vše bylo na svém místě. Humprecht a Plakánek nám znovu učaroval a vím, že se tam zase vrátíme“.

V úterý 2. července jsme se u příležitosti letošních kulatých výročí rozhlasu (90 let vysílání) a televize (60 let vysílání) sešli v libošovickém hotelu Český ráj s oblíbeným moderátorem a publicistou Václavem Žmolíkem. Dopolední příjemné a přátelské setkání zahájil starosta Libošovic Vít Svoboda. Přivítal přítomné hosty, popřál jim příjemný pobyt v Českém ráji a pozval je na připravovaný 2. sjezd rodáků a přátel Libošovicka, který se bude konat v sobotu 3. srpna. Po ukončení besedy následovala autogramiáda knih, které vyšly jako odezva na populární vlastivědně zaměřené rozhlasové a televizní pořady Václava Žmolíka (Po Česku, Příběhy předmětů a Bohemia inkognita). Poté jsme se přesunuli do Sobotky na Šolcův statek, kde bylo připraveno slavnostní uvedení sborníku věnovaného prof. Aleši Fettersovi k osmdesátinám. Procházku po letním sluníčkem objímané Sobotce jsme navštívili krásnou výstavu krojů, kterou s péčí a láskou připravily obětavé baráčnice v Domově společenských funkcí. Vřelé přijetí a odborný výklad tety Švarcové knihovnice zaujal a dojímal. Děkujeme za to.

Návrat ze Sobotky do Libošovic provázelo příjemné letní počasí. Někdo si znovu vyšlápl pěšky po stopách Šrámkových Lavičkami, někdo využil možnosti autobusového spojení. Všichni jsme se pak vydali z libošovické návse směrem k Malechovicům. Na konci vsi čeká poutníky další z mnoha krásných pohledů na Trosky. Touto cestou kráčel před 180 lety i kníže českých básníků Karel Hynek Mácha. Připomenout předchůdce dnešních hojných turistů a cestovatelů jsme se rozhodli instalováním pamětní desky. Zhotovila ji a obci darovala výtvarnice Vladka Svobodová, rodačka z Meziluzí. Děkujeme jí za přátelskou spolupráci a velkorysou podporu. Ptačí orchestr nezvyklou sešlost okrášlil radostným koncertováním. Nechyběla slavnostní

fanfára v podání Františka Kozderky a recitace Máchova Máje, které se ujal Petr Pešek. Libošovické MÁCHOVÁNÍ pokračovalo i večer v hotelu Český ráj. Velký znalec a popularizátor Máchova nesmrtelného díla amatérský badatel Miroslav Koloc přiblížil posluchačům méně známé okolnosti vzniku samotného Máje. Podrobně popsal domácí i zahraniční poutní cesty, které se staly pro Máchu nepostradatelnou inspirací. Příjemný jazz v podání skvělých muzikantů osvěžil zajímavé vyprávění a umocnil emotivní zážitek. Jazzmen František Kozderka přizval ke spolupráci skvělého houslistu Karla Schreibra a zpěvačku Lydii Dostálovou. Známými melodiemi podtrhli kouzlo poetického večera.

Závěrečný den setkání spřízněných duší knihovnických, středu 3. července, zahájila další příjemná a přátelská beseda. Vzácným hostem, který přijel do Libošovic z nedaleké chalupy v Dobšicích, byl historik a diplomat Jaroslav Šedivý. Poutavě vyprávěl o svém „putování zmateným stoletím“. Jeho stejnojmenná kniha vzbudila velký zájem přítomných stejně jako řada dalších knih z pera bývalého ministra zahraničí, ale i umývače oken a držitele řady mezinárodních a domácích ocenění. Na závěr jsme si společně s panem Šedivým zazpívali méně známou verzi písně Znáám já jeden krásný zámek a prohlásili setkání za ukončené. Příznivé počasí umožnilo uskutečnit i plánovanou závěrečnou procházku Prokopským údolím na Kost. Po dobrém obědě v podhradí jsme vyšlápli kopec k prostranství u Semtinské lípy, abychom se pokochali nezapomenutelnými výhledy. Čekala nás ještě krátká zastávka ve Vesci za odborného doprovodu obětavé vesecké kronikářky Marie Šimůnkové a poslední zamávání na soboteckém náměstí. Děkujeme za přízeň a podporu všem, kteří přispěli k úspěšnému průběhu vzpomínkového knihovnického setkání. Více na www.knihovnalibosovice.webcz.cz.

*S poděkováním
Eva Pantlíková a Alena Pospíšilová,
libošovické knihovnice*

XII. ROČNÍK VARHANNÍHO FESTIVALU

Projev starosty města Sobotky na jeho zahájení v soboteckém chrámu sv. Maří Magdaleny:

Vážení přátelé, dovoluji, abych Vás přivítal na zahájení již XII. ročníku varhanního festivalu v Sobotce, který počínaje letošním rokem nese název "in memoriam" po přední české varhanní osobnosti Jiřině Pokorné.

Tato významná umělecká osobnost byla velmi častým hostem místního kůru při festivalu "Šrámkova Sobotka" spolu s místním dlouholetým občanem Miroslavem Kejmarem a vždy se na toto místo ráda vracela.

Jako poděkování za její osobitý a lidský přístup k mladým umělcům byl tento festival věnován právě této přední osobnosti tzv. české varhanní školy a tradice.

Akce samotná vznikla ve všeobecné snaze o zvelebení duchovní hudby na chrámových kůrech. Tento směr byl rozvíjen na mnoha dalších místech ve Vy-

Varhanní festival v Sobotce 21. 7. 2013
Z. Nečesaná a starosta S. Tlášek

chodních Čechách, ale z důvodu nedostatku financí řada akcí upadla v zapomnění. V této době patří varhanní festival v Sobotce k nejdéle provozovaným tohoto směru ve Východních Čechách.

Doufejme, že snaha v tomto směru zůstane nadále podporována a tím bude organizátorům akce i motivací do plánů a nápadů v dalších letech.

Velké poděkování patří místnímu děkanství – panu Zdeňkovi Maryškovi za podporu při organizaci, neboť i jeho osobnost přispěla k příjemným zážitkům z našeho posvátného místa, i paní Jiřině Pokorné a všem přítomným umělcům.

Přejeme Vám mnoho krásných uměleckých zážitků z našeho krásného posvátného místa, chrámu sv. Maří Magdaleny.

Dovolte, abych poděkoval zde přítomné pí Zdeničce Nečesané za její osobní přínos této skutečně ušlechtilé kulturní akci u nás v Sobotce. Hodně štěstí a tvůrčích nápadů pro další, zajisté taktéž skvělé, ročníky varhanních festivalů.

Přeji Vám příjemné zážitky a krásný den.

Stanislav Tlášek

XII. ROČNÍK VARHANNÍHO FESTIVALU JIŘINY POKORNÉ V SOBOTCE 2013

V pořadí již XII. ročník varhanního festivalu v Sobotce, proběhl s větší než očekávanou návštěvností vděčných posluchačů. Při slavnostním zahájení promluvil pan starosta Stanislav Tlášek a po krátkém organizačním úvodu byl první koncert zahájen známými skladbami J. S. Bacha.

Koncerty se konaly se čtrnáctidenním rozestupem o nedělích 21. července, 4. srpna a 18. srpna. První koncert byl zaměřen na tvorbu významného varhanního tvůrce J. S. Bacha a jeho tvorbu předvedl Přemysl Kšica, který je mj. varhaníkem katedrály sv. Víta v Praze.

Druhý koncert byl věnován tvorbě velmi málo známého německého skladatele Sigfrida Karg-Elerta. Bylo předvedeno souborné dílo *Cathedral windows* (Katedrální okna), které znělo v podání soboteckých varhan naprosto

krásně a zvukově barevně. Tento cyklus pojednává o vitrážích v katedrálách a barvitě je v podání hudebních chorálů představuje posluchačům. Kompletní nastudování proběhlo s choralistkou a významnou místní sopranistkou **Veronikou Vildmanovou** – jako veliké poděkování za neobyčejný dojem z impresionistických hudebních barev zazněl obrovský potlesk v závěru koncertu.

Třetí koncert byl věnován tvorbě českých autorů v průřezu staletími, počínaje autory spjatými s místní chrámovou hudební tradicí 17. století až po současnost. O hudební zážitek se postarala **Michaela Káčerková** a byl celkovou tečkou za krásnými a kulturně vzdělávacími prázdninovými nedělami v chrámu sv. Maří Magdalény.

Věřím, že nám posluchači a interpreti zachovají svojí stálou přízeň

a trpělivost v uměleckém experimentování a jistě bude i další motivací k plánovaným dalším úspěšným ročníkům v letech budoucích.

V závěru bych ráda upozornila na nové CD, které vzniklo v letošním roce v chrámu sv. Maří Magdalény v Sobotce se závažnými a posluchačsky velmi oblíbenými díly autorů J. S. Bacha, R. Schumann, B. A. Wiedermanna, V. Trojan a Fr. Liszta. Nahrávka byla pořízena v mojí interpretační produkci v květnu 2013 za účasti hudební režie z Univerzity Hradce Králové – doc. PhDr. MgA Františka Vanička Ph.D., významného varhaníka, působícího výhradně v zahraničí. CD je k doptání na Děkanství Sobotka.

Zdenka Nečesaná
dipl. um., DiS
varhanice

DROBNOSTI Z MINULOSTI I SOUČASNOSTI SOBOTECKA

Časopis Zprávy Klubu přátel Pardubicka č. 7-8/2013, s. 212, uvádí, že pardubický hoteliér Viktor Donát byl v září 1906 přihlášen se svým motocyklem zn. Trojan a Nágli Torpedo 3 HP k závodům v Sobotce. Zřejmě šlo o motocyklové závody zařazené do programu III. sjezdu soboteckých rodáků na 27. srpen 1906, které se musely odložit na začátek září. Píše o nich mj. Ladislav Novák v humorné povídce Železný oř, zařazené do knihy Pásmo vzpomínek. Kdo to asi byl ten Viktor Donát? Odkud pocházel?

Po roce 1880 byly na českých základních školách ustanovovány industriální učitelky, které měly dívky učit ručním pracím. Jak se dovídáme ze zápisu starosty Bedřicha Jaroše v obecní pamětní knize obce Libošovice, první industriální učitelkou na zdejší škole byla od 1. ledna 1883 ustanovena Františka Pluhařová ze Sobotky, což byla „bledá dívka“ básníka Václava Šolce. Jak probíhalo její působení v Libošovicích, není známo; ve školní libošovické kronice je

jako industriální učitelka uváděna až od roku 1884 Antonie Ptáčníková z Mnichova Hradiště, později provdaná za zdejšího učitele Jana Macouna.

Adoptujte chátrající hroby slavných. Tak se jmenuje akce vyvolaná Pražskou správou hřbitovů. Jejím cílem je postarat se zde o hroby významných osobností, které už nemá kdo opatrovat. Vždyť ohrožen je např. hrob Karla Jaromíra Erbena! Nestálo by za to pečovat tímto způsobem i o hroby našich významných předků, kteří se zasloužili o naše obce a odpočívají na hřbitovech Sobotce? Obecní úřady a správy hřbitovů by mohly vypracovat jejich seznam a postupně je předat do péče jednotlivců nebo organizací.

Stejně tak by bylo potřebné opatřit na památník padlých z 1. světové války u soboteckého hřbitova třetí desku se jmény padlých legionářů. Ta byla pořízena a odhalena již k 20. výročí vzniku ČSR nejprve na budově okresního výboru

(dnes zdravotní středisko) a po krátké době přenesena na původní pomník padlých mezi okresním výborem a živnostenskou školou. Pak musela být odevzdána okupačním úřadům do Jičína, kde stopy po ní mizí. Co myslíte, stihlo by se odhalit novou desku příští rok ke 100. výročí vypuknutí 1. světové války? Jména legionářů jsou známá.

Ruský bohemista Oleg Michajlovič Malevič zemřel 13. června 2013 v Petrohradě ve věku 85 let. Prožil nesnadný život, otec zahynul jako oběť stalinského teroru 30. let, matka byla vězněna, za 2. světové války se obtížně dostal z obleženého Leningradu, před nedávnem mu zemřela manželka Viktorie Kamenská. Malevič i jeho žena vystudovali bohemistiku a celý život překládali a šířili českou literaturu v Rusku. Malevič překládal i práce Fráni Šrámka; hlavní jeho láskou bylo dílo bratří Josefa a Karla Čapků.

Karol Bílek

KRAJANSKÉ HROBY

V našem seriálu jsme si již připomněli – obvykle v souvislosti s kulatým životním výročím dotyčné osobnosti – celou řadu rodáků, občanů a přátel Sobotce, kteří nejsou pohřbeni „doma“. Patří k nim i významný ekonom a dlouholetý rychtář soboteckých baráčníků Ing. Václav Truhlář. Ani se nechce věřit, že se narodil před sto lety a že již 34 roků není mezi námi.

Dovolte mi, abych začal malou osobní vzpomínkou na své první seznámení s panem inženýrem. Bylo to asi roku 1951, chodil jsem tehdy do 2. ročníku střední školy chlapecké, jak se tehdy oficiálně jmenovala naše sobotecká škola, a seděl jsem v jedné lavici s Jardou Kaňkou. Jednou jsme řešili nějaký úkol z matematiky a v něm příklad, s kterým jsme nikdo nehnuli, ani učitel ne. A tu Jarda řekl: „Já ho dám panu inženýru Truhlářovi, ten to určitě vypočítá!“ A měl pravdu. Pan inženýr příklad vyřešil a Jarda ho druhý den přinesl vypočítaný do třídy. Tehdy jsem pocítil velikou úctu a obdiv k člověku, který ovládá

tak dokonale takové záhadné umění, jakým pro mne byla – a je – matematika.

A můj obdiv a úcta k němu stále rostly, když jsme se více seznámili. To už se psal rok 1956 a Sdružení rodičů a přátel školy, jehož byl tehdy pan inženýr předsedou, připravovalo pro sobotecké děti letní tábor v Dědovicích na Otavě. Byl to po organizační stránce ohromný podnik – zajistit tábořiště daleko v Jižních Čechách, dopravu, zásobování, personál, vedoucí a kdo ví co ještě. A jistě nebýt vynikajících organizačních schopností Ing. Truhláře a jeho přátel – MUDr. Jiřího Filsaka, Stanislava Mrskoše, Františka Stašky, Oldřicha Beneše, Valtra Fetra, Věry Zemanové a dalších, neprožily by sobotecké děti krásné tři turnusy po třech týdnech na vodě a zdravém vzduchu. A nedaleko v „rodičáku“ i zájemci z řad rodičů. Tábor byl veden ve skautském duchu včetně Šrámkova pokřiku „Dej a dej a dej!“, kterým jsme každý den zahajovali. Pan inženýr tehdy také sepsal malého turistického průvodce po okolí Dědovic, který nám výborně sloužil. Znal

tamní okolí bezvadně, vždyť byl rodák z nedalekých Rakovic.

Tedy Jihočech tělem i duší – ale právě tak patřil i naší Sobotce. Byla to šťastná souhra životních osudů, která ho

foto: Antonín Hoffmann

nakonec přivedla přes Prahu a Severní Čechy sem. Narodil se v Rakovicích před sto lety, 13. srpna 1913, v prosté ven-

kovské rolnické rodině. Vlastní pílí vystudoval střední i vysokou školu a stal se komerčním inženýrem. Ale již během studií nevědomky navazoval první kontakty se Soboteckem. Na Vysoké škole obchodní poslouchal totiž i přednášky soboteckého rodáka JUDr. Václava Peči a v té době si také po přečtení Pekařovy knihy o Kostě zamiloval náš kraj. Ale teprve po druhé světové válce přišel do Sobotky natrvalo. Pracoval nejdříve ve Frutě a pak dlouhá léta jezdil do mnichovohradištské automobilky LIAZ, kde vedl důležitý úsek investiční výstavby. Jeho manželku Milku si dobře pamatujeme ze sobotecké prodejny knihy, dcera Jana se stala učitelkou.

Pro Sobotku bylo štěstím, že se zde usídlil člověk s tak širokým vzděláním, zájmy a rozhledem. A že se nevěnoval jen své rodině, svému zaměstnání a osobním zálibám, ale zapojil se obětavě do veřejného života. Vždyť kdyby on nestál dlouhá léta v čele komise Místního národního výboru pro výstavbu, chodili bychom možná dodnes na nádraží po úz-

ké a nepohodlné blátivé cestě, zářivky na soboteckých ulicích by se rozsvítily o mnoho let později, nezačala by oprava Humprechta a hotel Pošta by asi měl místo své hezké historické fasády rovnou kasárenskou omítku. A to jsem připomněl jen několik z desítek akcí, které jako předseda komise pro výstavbu prosadil.

Stejně tak jako předseda Sdružení rodičů a přátel školy nezajistil jen zmíněný tábor v Dědovicích, ale plánoval a prosazoval přístavbu nové části školní budovy a další akce pro blaho dětí. Škoda, že nebylo více pochopení ze strany tehdejšího vedení školy i nadřazených orgánů.

Je až nepochopitelné, kde na všechnu tuto činnost bral čas při svém odpovědném zaměstnání. A to jsem ještě nepřipomněl jeho zálibu v turistice a jeho publikační činnost, kterou reprezentují desítky odborných studií i články v časopisech baráčnických, v našem Zpravodaji Šrámkovy Sobotky i jinde. Zvláště zajímavá je pro nás důkladná fundovaná studie o hospodářském vývoji a perspektivách Sobotecka, otištěná ve sborníku Sobotka 1958.

Ale ponechme nyní stranou vše ostatní a připomeňme si ještě několika slovy zásluhy Ing. Václava Truhláře o české baráčnictvo, o V. župu sdružených obcí baráčnických pana Václava Budovce z Budova se sídlem v Mladé Boleslavi a o naši Vlastenecko dobročinnou sdruženou obec baráčníků pro Sobotku a okolí. Faktem je, že nebyl Ing. Truhlář, nebylo by už asi ani naší obce, jediné v jičínském okrese a ve východních Čechách. To konstatoval několikrát i tehdejší náš župní rychtář soused Jan Šimůnek z Mladé Boleslavi.

Co vlastně přivedlo Ing. Truhláře mezi baráčníky? Bylo to asi několik faktorů. Především jeho povaha. I když byl absolventem vysoké školy (což nebylo v té době na malém městě časté), i když znal cizí jazyky a cestoval po mnoha zemích, nezapřel nikdy, že se narodil na venkově a vyrůstal mezi prostými lidmi, že je vždy měl rád. Měl pochopení pro jejich slabosti, rozuměl jim, neodepřel nikomu radu a pomoc při nejrůznějších starostech. Druhým faktorem byl jeho vzácný smysl pro humanitní vědy, pro historii, kulturu, staré památky, národopis apod. To bylo již v té době dosti vzácné zvláště u lidí, kteří měli technické a obchodní vzdělání a povolání. A konečně tu jistě působil i jeho smysl pro družnost a humor. Vzpomeňme třeba jen stínání kohouta při 8. rodáckém sjezdu o posvěcení v roce 1958, kdy účinkoval v roli káta; vzpomeňme všech zábav, plešů a výletů, na kterých jsme s ním byli!

Tyto všechny vlastnosti Ing. Truhláře se shodovaly se zásadami a myšlenkami baráčnickými, a proto se stal baráčníkem brzy po svém příchodu do Sobotky a pro svou iniciativu a obětavost byl zvolen po krátkém čase rychtářem. A tím byl až do své smrti 11. prosince 1979. Převodl soboteckou obec bezpečně obdobím nepochopení a možno říci i nepřítel, připravil ji na cestu k novému rozkvětu.

Pro toto vše bychom neměli na Ing. Václava Truhláře zapomínat – město ani obec soboteckých baráčníků. Pro toto vše patří na jeho hrob na mnichovohradištském hřbitově alespoň malá kytička.

Karol Bílek

KNIHOVNA

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Dušan Pala: Stromy a kamení (Akropolis Praha 2013, 280 s.). Řídícím učitelem v Libošovicích byl v letech 1913-1924 František Válek, jehož dcera Ludmila si vzala za manžela hudebního vědce a pedagoga Františka Palu. A právě v Libošovicích se mladým manželům Palovým narodil roku

1924 syn Dušan. Ten začal v roce 1945 po středoškolských studiích a válečném pracovním nasazení studovat Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. To už měl za sebou první literární úspěchy a prosazoval se jako výrazný literární talent. Potom ve svých jedenadvaceti letech spáchal

sebevraždu... Posmrtně byla vydána jeho básnická sbírka Krev a popel (1946) a sbírka povídek Stromy a kamení (1947), jejíž druhé vydání právě vychází v krásné úpravě. Palovy povídky jsou doprovázeny obsáhlou studií Vladimíra Papouška, připomenuty jsou dobové hodnotící texty Alberta

Pražáka a Josefa Knapa i několik dopisů. Papoušek zařazuje Palu mezi nejpřednější poválečné autory skupiny existencionalistů a Zdeněk Brdek v Tvaru zdůrazňuje, že vydávaná kniha „patří bezesporu k vrcholům české literatury kolem poloviny 20. století“.

Zdá se, že zásluhou Vladimíra Papouška, Zdeňka Brdka, Michala Jareše a dalších mladých literárních vědců i zásluhou nakladatele Filipa Tomáše bude osud díla Dušana Paly přece jen šťastnější, než téměř zapomenuté dílo jiného libošovického učitele Viléma Peči (1879-1900) nebo dalšího krajana a učitele Joži Zindra (1899-1929) z Plhova, kteří rovněž odešli z tohoto světa – mladí a z vlastního rozhodnutí.

Zdeněk Mrkáček – Karel Broulík: Jedinečný Český ráj (Ing. Martina Kohoutová, Turnov 2012, 247 s.). Nádherná fotografická publikace známého přírodovědce, pracovníka správy Chráněné krajinné oblasti Český ráj. I jeho předchozí knihy (Příroda v Českém ráji, Ptáci Českého ráje, Základy přírody Českého ráje, Duše Českého ráje) a četné výstavy ho řadí nejen mezi uznávané odborníky a znalce přírody

našeho kraje, ale rovněž k nejlepším fotografům rostlin, živočichů, krajiny i památek Českého ráje. Tato jeho nejnovější kniha, vzniklá ve spolupráci s horolezcem Karlem Broulíkem a publicistou Pavlem Chrouskem to dosvědčuje. Vyšla kromě češtiny rovněž s anglickým, německým a ruským textem a přináší kromě fotografií a Mrkáčkovy vyznání i jeho statě o názvu, o hudbě a o horolezectví Českého ráje. Snad by si kniha zasloužila více nových snímků (Mrkáček je má a milovníci jeho knih by je uvítali), řada fotografií se zde vcelku či ve výřezu shoduje zvláště s knihou Základy přírody ČR, vhodné by bylo rozšířit některé popisky (např. nestačí uvést slova Umění předků – s. 161).

Slavomír Říman: Český ráj – Sobotecko a Dolnobousovsko. (Sdružení Český ráj, Turnov 2012). Myšlenka vydat příruční mapu tohoto mikroregionu s textem, který upozorní na turistické zajímavosti a spojí dva sousední územní celky, je výborná. Rovněž aktualizace mapových údajů (např. cyklostezky) drží krok s dobou. Snad by se na mapě dala leckde doplnit třeba lidová architektura (Mrkvojedy aj.)

nebo technické památky (Bobkův mlýn na Dolách); chybí značka zámku na Mladějově, Podsemínský rybník je označen jako Semínský (v textu je správně). Dolnobousovsko je poněkud okradeno nevhodným umístěním vysvětlivek o jihozápadní část – Obruby, Dlouhá Lhota, Všebořsko a okolí – ta tabulka s vysvětlivkami mohla být pod Jičínem.

Větší výhrady máme k heslům s texty na druhé straně mapy. Najdeme tu chybné údaje převzaté z jiných turistických průvodců (na špejcharu ve Střevači není znak Špoků, nýbrž Schliků), jsou zde neopravené překlepy (Hřemín místo Hřmenín), zastaralé historické údaje (tvrz rodu Markvarticů ve stejnojmenné obci), Dětenice jsou v abecedním řazení hesel pod Z jako Zámek Dětenice, u hesla Plakánek ani u hesla Vesec není upozornění na Vesecký plakánek, zbytečně je zařazeno obsáhlé heslo Jičín (nepatří do Sobotecka ani do Dolnobousovska) a na úkor nedostatku místa pak chybí hesla Libošovice, Samšina apod.

Karol Bílek

CO SI PŘEČTEME V ZÁŘIOVÉM ČÍSLE OD JEŠTĚDA K TROSKÁM

Nám všem dobře známá „malechovická“ paní Alena Pospíšilová zorganizovala v Libošovicích už v květnu májové poetické odpoledne se lhotickým básníkem Josefem Brožem: *Český ráj – má láska*. Píše o tom Josef Jindra, který napsal i vstupní báseň *Poděkování Josefu Brožovi* a do článku vložil i krátkou recenzi druhého rozšířeného vydání Brožova svazku básní. Pro Sobotáky jistě je zajímavý článek Karola Bílka o „hrátkách“ s čestným občanstvím Sobotky ještě před vznikem Československé republiky. Vlastislav Hnízdo píše

o Lotharu Suchém, turnovském památném básníkově, Václav Ziegler o „divokém“ vrchu Mužském, o setkávání se sochařem Jiřím Novákem vypráví Vláda Šourek a Vladimír Úlehla provedl recenzi na dřívější knihu Miroslava Bartoně „*Jičín*“, o průmyslové minulosti Jičína a také o vycházejících Bartoňových pracích (Historie jičínského zdravotnictví, minulost obce Ostružno). Miloslav Bartoň byl také hlavním tvůrcem prezentace blízké obce Markvartice. Druhou prezentující se obcí je Frýdštejn (Jiří Vaniček). Pokračuje vyprávění Václava

Jenšovského o jeho otci a též vyprávění Otakara Grunda o souboru Muzika Fortuna. Veronika Bursová vytvořila studii o sociálním postavení sklářských dělníků na Železnobrodsku a Jablonecku ve 30. letech a ze Železného Brodu přišla také exkluzivně zpráva o současné slavnosti k výročí 70 let tavené skleněné plastiky. V přiložených dokumentech je i úvaha Josefa Jindry s názvem *O úpadkovosti současné češtiny...* atd. Ani toto vše není úplný výčet zajímavých článků k přečtení.

Josef Jindra

ŠKOLNÍ STRÍPKY

TŘÍDENNÍ POBYT NAŠICH PŘÁTEL Z POLSKÉ SOBÓTKY

Ve dnech 24. – 26. května 2013 k nám zavítali na třídení pobyt naši přátelé z polské Sobótky. Ihned po příjezdu je

přivítaly svými tanečními sestavami naše mažoretky Lentilky. Po obědě se děti rozdělily do tří skupin. Pro první skupinu byla

nachystána keramická dílna, ve které naši žáci a učitelé učili polské děti pracovat s tímto výtvarným materiálem. Začalo se

jednoduchými výrobky, později začali žáci tvořit i prostorová díla. Druhá skupina se sešla ve školní knihovně, kde naopak polští žáci učili naše děti tkát na rámu. Tato rukodělná činnost je velice časově náročná. Během dvou hodin se dívky seznámily především s několika způsoby tkaní, které při kombinaci vytváří různé povrchové efekty. Třetí skupina, čistě chlapecká, se zúčastnila v tělocvičně naší školy sportovního trojboje. Soutěžili se v těchto disciplínách: florbalový slalom mezi kuželi, hod basketbalovým míčem na koš a přesnost střelby florbalovým míčkem na branku. V konkurenci 14 soutěžících zvítězil Michal Plíšek, druhé místo obsadil Bartosz Szymajda a třetí skončil Aleš Balcar. Po rozdání diplomů a drobných cen si ještě všichni společně zahráli florbal. Po skončení výtvarných a sportovních aktivit se všichni sešli ke společné procházce Sobotkou. Naši přátelé při ní navštívili v domově s pečovatelskou službou výstavu krojů Obce baráček. Po večeři se naši mladí již mohli těšit na tradiční diskotéku.

V sobotu dopoledne se pokračovalo ve výtvarných dílnách. V keramické

dílně se některé jednodušší výrobky během noci vypálily v keramické peci, takže si je mohli jejich autoři odvézt domů. Nadále se pracovalo na prostorových pracích, které byly časově náročnější. Musím říci, že první výtvary nevypadaly vůbec špatně. Hotové výrobky přivezeme s sebou až v září, protože před vypálením musejí několik dní schnout. V dílně tkaní již měly naše dívky několik řádků utkaných. Ale stihnout nějaký motiv za tak krátkou dobu je pro začátečníky naprosto nemožné. Naši polští přátelé nám proto rámy se započatými pracemi zapůjčili a věříme, že do naší zářijové návštěvy budou rozpracovaná díla dotkána. Po obědě nás čekal společný výlet do Bozkovských dolomitových jeskyní. Ty jsou jedinými zpřístupněnými jeskyněmi v severních Čechách a nachází se zde největší podzemní jezero v Čechách vůbec. Působivá je pak jejich křišťálově průzračná voda. Obdivovat jsme mohli stalagnáty, stalagmity a stalaktity nejrůznějších barev a tvarů, které se zde utvářely statisíce let. Po prohlídce jeskyní nás čekal již návrat do Sobotky s krátkou zastávkou v Semilech. To už se však začalo velmi zhoršovat počasí.

Do nedělního rána jsme se probudili sice bez deště, ale tento příznivý stav netrval příliš dlouho. Obloha se totiž opět zatáhla a vytrvalý déšť nám kazil výlet na hrad Kost. Zde jsme absolvovali zhruba hodinovou prohlídku s výkladem. Během ní jsme si prohlédli středověkou mučírnu, která ve skutečnosti nikdy mučírnu nebyla, hladomornu, kapli, spodní část Bílé věže nebo černou kuchyni. Poté jsme odjeli zpět do Sobotky a po obědě nás čekalo už jen loučení. Naši přátelé nám poděkovali za příjemné chvíle, které jsme společně během tří dnů strávili, a vyslovili přání, abychom se společně opět setkali v září v Sobótce.

V příštím roce si společně připomeneme významné jubileum. Vždyť už tomu bude deset let, co bylo započato partnerství obou soboteckých škol, a to je rozhodně velký důvod k oslavě.

Radek Štaff

NAVŠTÍVILI JSME MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL DĚTÍ A MLÁDEŽE VE ZLÍNĚ

Stejně jako loni jsme využili nabídky manželů Černých a vyrazili jsme poslední dva květnové dny do Zlína, kde se konal 53. ročník Mezinárodního filmového festivalu dětí a mládeže.

Pátek 30. května 2013

Po pětihodinové cestě do Zlína měla být první zastávkou návštěva zoologické zahrady v Lešné. Naše plány však zhatilo počasí, neboť vytrvale pršelo. Prohlídka zoologické zahrady by tak postrádala smysl. Jeli jsme proto přímo do Zlína, kde na nás již čekali manželé Černí, kteří nám celý pobyt zorganizovali. Nejprve jsme zašli pro akreditace do Kongresového centra. Zde jsme měli možnost si prohlédnout výstavu klapků a samotný sál Kongresového centra, kde se již filmový štáb chystal na večerní vysílání. Naši žáci poté ocenili možnost zajít do koutku s moderní výpočetní technikou, kde si mohli vyzkoušet práci s novými modely tabletů, notebooků ne-

bo dotykových mobilních telefonů. Poté jsme se společně vydali k místnímu kinu, kde se nachází hvězdný chodník. Letos byly do chodníku vsazeny hvězdy herce Marka Ebena a herečky Sandry Novákové. Po této krátké zastávce jsme se odebrali na prohlídku **Baťova institutu 14|15**, kde jsme zhlédli nově vybudovanou stálou expozici s názvem **Princip Baťa: Dnes fantazie, zítra skutečnost**. V expozici jsou začleněna tři velká témata, jež se v minulosti svých expozic dočkala: *Obuv a produkce firmy Baťa, Film a Cestovatelství*. Z dalších nových témat baťovského systému jsou čtyři postavená na trojrozměrných předmětech: *Ševcovská dílna, Výroba, Prodejny, Doprava*. Samostatný celek vytváří témata věnovaná osobnostem a historii firmy, umístěná proti vstupu do expozice (T. Baťa, J. A. Baťa, Baťovci). Abychom si však mohli vše důkladně prohlédnout, museli bychom v Baťově institutu strávit celý den. Expozice totiž působí monumentálně a je opravdu velmi zajímavá.

Následoval přesun na zlínské náměstí, kde mohli naši žáci navštívit autogramiádu zlínských hokejistů nebo obchodní centrum Zlaté jablko.

V podvečer jsme navštívili premiéru soutěžního filmu s názvem **Jmenuji se Redwood**. Už to, že sledujeme film jako první v České republice, bylo pro nás velmi překvapivé. Ale že se před projekcí objeví v sále jeho kanadský režisér Jesse James Miller, to už nečekal vůbec nikdo. Z interview s ním jsme se dozvěděli, co ho inspirovalo k natočení tohoto filmu a co dělá v současnosti jeho hlavní představitel. Samotný příběh byl velice silný a v mnohých z nás vyvolal velké emoce. Pokud budete mít možnost tento film zhlédnout, tak vám to vřele doporučuji. Po projekci jsme se přesunuli trolejbusem do zábavního centra Galaxie, kde jsme měli stejně jako loni zajištěno ubytování. Ještě před spaním si naši žáci v centru pořádně zařadili, mnozí se na to po ložsku hodně těšili.

Sobota 31. května 2013

Po snídani jsme si sbalili svá zavazadla a autobus nás přesunul do centra Zlína, kde se na náměstí konal „Den s ENAPEM“, který zde upořádal 1. školní filmovou olympiádu. Této sportovní soutěže se zúčastnilo celkem sedm škol a naše družstvo s názvem Fráňové zde reprezentovali tyto žáci: Lucie Richterová (5. A), Štěpánka Kubištová (6. A), Kamila Šourková (7. A), Aleš Balcar (8. A), Kateřina Linková a Jakub Drbohlav (oba 9. A). Všichni soutěžící absolvovali celkem šest disciplín – skákání v pytli, stavění pyramidy se zavázanýma očima, běh s kuželkou na terčíku, horolezeckou stěnu, bungee ranning a bootcamp. Průběh soutěže na-

rušil opět déšť, ale poté se počasí na chvíli umoudřilo a soutěž mohla být dokončena. Naši žáci bojovali srdnatě, mnozí předvedli opravdu skvělé výkony, a tak jsme s napětím čekali, jak celá olympiáda dopadne. Čekání nám zpestřilo vystoupení mistra světa v biketriálu Pepy Dresslera a jeho týmu. Při akrobatických kouscích se nám doslova tajil dech. Po dlouhém čekání jsme se konečně dočkali vyhlášení konečných výsledků. Nejprve byla oceněna tři nejúspěšnější družstva. Zde však jméno naší školy nezaznělo, což v nás vyvolalo pocit zklamání. Poté byly vyhlášeny tři nejúspěšnější dívky a zde jsme měli důvod k obrovské radosti. Tuto kategorii totiž vyhrála Kamila Šourková a diplom jí

předala herečka Dana Morávková. Na pódiu pak zaznělo jméno naší školy ještě jednou, neboť jsme získali speciální cenu pro nejvzdálenější školu, která se soutěže zúčastnila. Poté nás již čekala jen dlouhá cesta domů, která naši dvoudenní exkurzi do Zlína zakončila.

Návštěva Mezinárodního filmového festivalu dětí a mládeže ve Zlíně byla opravdu bohatá na zážitky, nepřálo nám jen počasí, které se však ovlivnit nedá. Chtěli bychom touto cestou ještě jednou poděkovat manželům Černým, kteří pro nás tento zájezd zajistili a sehnali sponzora k financování nákladné dopravy. Mnohokrát děkujeme.

Radek Štaff

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ A KULTURNÍ AKCE

VZPOMÍNKA

V prázdninových měsících nám v minulých letech odešla řádka přátel Šrámkovy Sobotky. Dne 14. srpna 1958 zemřela ta, jejíž zásluhou tu „Šráмка (a „potažmo“ i Šrámkovu Sobotku) máme“ – paní **Miloslava Hrdličková-Šrámková**. Zakoupila dnešní Šrámkův dům a do něho bylo přeneseno zařízení jejich bytu i básníková knihovna s archivem. Odpočívá už 55 let na soboteckém hřbitově vedle svého celoživotního druha, který ji o šest let předešel. Před pěti lety, 2. srp-

na 2008 zemřel **RNDr. Karel Samšíňák, CSc.**, čestný občan Sobotky, jeden z těch, bez nichž si první půlstoletí Šrámkových Sobotek nedovedeme představit, zakladatel tradice výstav na Šolcově statku – dnešní Galerii Karla Samšíňáka. V jejich rodinném hrobě na našem hřbitově je uložena i urna s ostatky historičky umění, paní **Naděždy Melnikové-Papouškové**. I s tou jsme se o dávné ŠS setkali. Zemřela 10. července 1978. Před patnácti lety, 14. srpna 1993 zemřel velký herec

i člověk – **Jiří Adamíra**. Jezdával sem spolu se svou ženou, herečkou **Haničkou Maciu-chovou**, sedával s námi, spíš tichý, naslouchající s nezaměnitelným lehkým (a někdy i trochu ironickým) úsměvem. Nakonec můžeme připomenout i básníka a vědce **MUDr. Miloslava Holuba**, který tu kdysi také přednášel. Narodil se 13. září 1923 a zemřel 14. července 1998.

Aleš Fetters

BLAHOPŘEJEME!

Malíř **Jiří Škopek** slavil 21. července 2013 osmdesátiny. Asi málokterý z výtvarných umělců zná tak dokonale českou krajinu severovýchodních Čech jako on. A vtipně s ní seznamuje své spoluobčany – nejen prostřednictvím výstav, ale hlavně desítkami originálních pohlednic s motivy z našich měst

a vesnic. Kolorované kresby dobře vystihují také charakteristické pohledy na Sobotku, Kost, Nepřívěc a další obce a památkové objekty i v našem okolí.

Upřímně blahopřejeme!

PANÍ MARIÍ KUBÁTOVÉ NA ROZLOUČENOU

Když jsem psal právě před rokem do našeho Zpravodaje *Paní Marii Kubátové pozdravení* k 90. narozeninám, netušil jsem, že se s ní již nikdy nesetkám. A přece než se sešel rok s rokem, paní spisovatelka nás 6. června 2013 opustila. Odešla vynikající autorka téměř stovky knih a her pro děti i pro dospělé. Jak je v Čechách smutným zvykem, jejímu odchodu věnovaly noviny a časopisy minimální pozornost. Včetně Lidových a Literárních novin – snad s vý-

jimkou Mladé fronty dnes 12. 6. (Klára Kubíčková) a Knižních novinek č. 13-14 (Milena Nyklová). A s výjimkou srdečné vzpomínky Slávky Kopecké v nedělním rozhlasovém Dobrém ránu na Dvojce tuším 29. června. Ale věřme, že to ještě bude napraveno.

Paní Kubátová bývá nejčastěji spojována s Krkonošemi. Jak by také ne: žila ve Vrchlabí, jezdila na chalupu na Benecko, pracovala v několika lékárnách v regionu. S maminkou – spisovatelkou příběhů Gabry a Málinky Amálií Kutinovou – prochodily horské vesničky za národopisnými sběry. Zapsaly staré písničky a vyprávění horáků, jejich „pou-dačky“. Seznámila se dokonale s jejich nářečím. A z tohoto prostředí čerpala Marie Kubátová nejvíce námětů pro své povídky, pohádky, národopisné knížky a divadelní hry, plné humoru a člověčenství. Uvedme alespoň jednu: hru *Jak přišla basa do nebe*. A vzpomeňme na nezapomenutelnou besedu účastníků Šrámkovy Sobotky s paní Kubátovou v Pasekách nad Jizerou 4. července 1972, kdy nám lidovou mluvu „kerkonošáků“ dokonale předvedla.

Jako jedna z mála spisovatelek se plně věnovala občanskému povolání. Vystudovala obor lékárnictví a kromě magistry farmacie dosáhla i titulu doktorky přírodních

Marie Kubátová (vpravo) s prof. Marií Hejnovou v Sobotce 1. 7. 1973.

věd. I to se projevovalo v její tvorbě. A s apatykou se rovnocenně prolínala její láska k historii, k muzeím a památkám.

Trochu neprávem se zapomíná na její literární začátky – ty jsou spojeny se středními Čechami, s lékárnou v Křinci, s koncem 50. let minulého století. Zaujala mě již tehdy sbírka povídek *Matějkov* (v jedné se mihnou i obrazy Václava Špály), *Studentské romaneto*, *Novinářská patálie*. Následovala první beseda paní Kubátové v Sobotce 24. března 1960 – ale o tom jsem už psal.

Ty její literární počátky odhalují i její celoživotní společenskou angažovanost. Aktivně fandila všemu dobrému – a často na to doplácela. Nejvíce po roce 1968, kdy nezměnila své postoje proti okupaci. S humorem mi vyprávěla, jaké s tím měli noví mocipáni problémy, v rozhlase směla být její díla uváděna, v televizi ne (nebo obráceně? – už přesně nevím); v Praze jí knížky vycházely, v Hradci Králové a v celém kraji nesměla publikovat ani řádku – tak to trvalo několik let. Ale brala to s nadhledem a humorem, byla to opravdová dáma – vzhledem, vystupováním i názory.

Marii Kubátovou si většina národa spojuje s televizními Krkonošskými pohádkami a s dalšími desítkami jejích

knížek pro děti. Ale nesmíme zapomínat na ostatní oblasti její tvorby. Na celé dílo psané nádhernou češtinou. Snad i pro svůj vztah k rodnému jazyku si zamilovala právě Sobotku a její festival. Jezdila k nám často a stejně ráda měla i návštěvy literárního archivu ve Starých Hradech (kde uložila maminčiny i své literární písemnosti) a celý Český ráj. Svědčí o tom *Povídky z muzejních vitrín*, *Erbovní povídky*, *Poutnické povídky* aj. Svědčí

o tom její besedy či zahajování výstav o Šrámkových Sobotkách, ve Starých Hradech, na Veliši, v Jičíně, při zahájení konference Pekařovy společnosti Českého ráje věnované J. V. Šimákovi atd.

O svém vztahu k Sobotce napsala v bibliofilském tisku Sobotka z roku 1990 (v grafické úpravě Zdeňka Mlčocha vydali Milan Humplík, Karel Samšíňák a Jaroslav Šimůnek): „*Procházím východočeskými městy a rozprávím si s domy, sochami, památníky a pomníky. V Sobotce mne napadlo: musí být pomníky jen z kamene? Vždyť město Sobotka postavilo svému rodáku básníku Fráňovi Šrámkovi pomník ojedinělý: nazvali tu básníkovým jménem festival poezie – Šrámkova Sobotka. Nemůže být vhodnější sídlo pro festival básní a básníků.*“

Sobotka sama, sedíc v kadeřavé zeleni, mírně zvlněné chlupy a poli, připomíná pěknou kastelánku u vstupu do Českého ráje...“

Milá paní Kubátová, děkujeme za vše!

*S použitím materiálů Aleše Fetterse
Karol Bílek*

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

červen

Dne 5. června ve věku nedožitých 79 let zemřel pan **Ing. Zdeněk Macoun, CSc.** ze Sobotky.
 Dne 5. června zemřel ve věku 76 let pan **Oldřich Rejman** ze Sobotky.
 Dne 15. června zemřela ve věku 90 let paní **Růžena Vávrová** ze Sobotky.
 Dne 25. června zemřela v pozhnaném věku 92 let paní **Božena Škaloudová** ze Sobotky.
 Dne 27. června zemřela ve věku 86 let paní **Květoslava Ortová**, rozená Matoušková z Libošovic.

červenec

Dne 2. července po těžké nemoci zemřel ve věku 54 let pan **Jan Zich**, rodák ze Sobotky.
 Dne 3. července zemřela ve věku 84 let paní **Růžena Boháčková**, rozená Kořínková z Oseku.
 Dne 10. července zemřela ve věku 73 let paní **Jaroslava Nevosadová**, rozená Šustrová ze Sobotky.
 Dne 17. července zemřela náhle ve věku 72 let paní **Gertruda Hauenschildová** ze Sobotky.
 Dne 22. července zemřela ve věku 85 let paní **Jindřiška Machačá** z Mladějova.
 Dne 29. července zemřel zaopatřen svatými svátostmi náhle ve věku 84 let pan **Václav Drbohlav** ze Sobotky.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

23. 7. 1833 se v Markvarticích narodil vlastenecký kněz **P. Jan Šolc**.
 22. 7. 1843 se narodil spisovatel **Antal Stašek**, mj. autor vzpomínek na Václava Šolce a poslanec zemského sněmu za Sobotku.
 28. 8. 1843 se narodil historik českých hradů **August Sedláček**. Na pozvání Alexandra Bernarda navštívil i Sobotecko. Jeho rozsáhlé dílo je dosud aktuální.
 2. 8. 1863 se narodil **Josef Taneček**, učitel a čestný občan v Lavicích.
 18. 8. 1863 se v **Dolním Bousově** narodil sociálnědemokratický politik Ludvík Aust.
 29. 7. 1873 se narodil v Oseku **Ing. Václav Macoun**, vlastivědný spisovatel a jeden z vedoucích činitelů soboteckých krajských organizací v Praze.
 21. 8. 1883 zemřel dolnobousovský humorista **Václav Šolc**. Kvůli zaměstnání u notáře v Sobotce je často zaměňován s básníkem Václavem Šolcem.
 3. 7. 1893 se narodil odbojář **František Hieke-Stoj**. Po propuštění z armády byl zaměstnán v JZD Rytířova Lhota.
 28. 7. 1893 zemřel v Jičíně bývalý samšinský farář **Antonín Rajský**.
 9. 7. 1903 se narodil učitel a básník Sobotecka **Josef Kozák**.
 26. 7. 1903 se narodil spisovatel a básník našeho kraje **František Křelina**.
 20. 8. 1903 zemřel učitel a spisovatel **František V. Zelinka**, životopisec Antonína Marka.
 15. 7. 1913 se narodila nedávno zemřelá naše spolupracovnice **Eugenie Utíkalová**.
 7. 8. 1923 se narodil malíř našeho kraje **Jaroslav Klápště**.
 30. 8. 1933 zemřela první učitelka sobotecké mateřské školy **Marie Menclová**.
 30. 8. 1933 zemřel majitel kosteckého velkostatku **dr. Pius dal Borgo-Netolický**.
 20. 7. 1943 zemřel v Praze věrný sobotecký rodák, vrchní berní ředitel **Jindřich Häusler**.
 9. 7. 1973 zemřel známý zaměstnanec města Sobotky **Mila Votroubek**.
 5. 7. 1993 zemřel významný sobotecký kulturní pracovník, dlouholetý vedoucí úřadovny MNV a spolupracovník ZŠS **JUDr. Otakar Martinec**.
 11. 7. 1993 zemřel známý sobotecký divadelní ochotník **Josef Vogner**.
 14. 8. 1993 zemřel významný český herec **Jiří Adamíra**, chalupář ve Spyšově.

JUBILEA

7. 6. oslavila 85. narozeniny paní **Božena Škaloudová** ze Sobotky z Krátké ulice. Bydlí v domě pokojného stáří, kde je moc spokojená. Město Sobotka se jí vždy líbilo. Narodila se ve Střevači. 40 let žila v Liberci, kde pracovala v autoopravnách ČSAD. V roce 1983 šla do důchodu. S manželem si koupili na Ba-

tíně dům, který si opravili a připravili na důchod na výminku. Moc se jí tam líbilo. Nyní je již sama, manžel zemřel. Paní Škaloudová má jednoho syna, vnuka a pravnučku, kteří žijí v Jižních Čechách. Babička dostala kalendář, v němž je každý měsíc pravnučka vyfotografována, jak roste. Další dobří známí navštěvující paní

Škaloudovou, jsou z Liberce. Rádi do Sobotky jezdí. Paní Škaloudová je čilá, soběstačná a spokojená. Přejeme jí hodně zdraví a pohody do dalších let.

27. 6. oslavil **Ladislav Jirků** ze Sobotky neuvěřitelné 80. narozeniny. Stále čilý aktivní pán, kterého potkáváme

po Sobotce jezdit na kole. Je rodák z Oseka, chodil do školy v Sobotce. Vyučil se kovářem a podkovářem u pana Mikuleckého v Oseku. Dělal ve Strojárně u Hakenů, na vojně byl v Mladé Boleslavi. Oženil se s J. Jezberovou, má jednu dceru, dvě vnoučata a čtyři pravnoučata. Má z nich velkou radost. U stadionu si s manželkou postavili dům. I nyní, v důchodu, pracuje na stadionu a v sokolovně. 22 let dělal prezidenta sportovního klubu, rozhodčího a trenéra. Jeho oporou je manželka, jak v životě, tak i ve sportu. Láďa, jak mu všichni říkáme, děkuje za vše sportovcům a přátelům města Sobotky. Přejeme mu hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

11. 7. oslavila paní **Irena Šulcová** ze Sobotky 80. narozeniny. Stále čilá,

usměvavá, vitální paní bydlí zde v Sobotce. Přistěhovala se sem z Prahy. 25 let je tu spokojená, říká, že by již nikam nešla. Krásné prostředí a příroda jí přirostly k srdci. Má jednu dceru a jednoho vnuka, kteří jí dělají velkou radost. 8 let pracovala jako zdravotní sestra, poté až do důchodu pracovala v zahraničním obchodu. Umí cizí jazyky, proto také dlouho tlumočila. 8 let byla také aktivní u Soboteckých baráčníků. Má mnoho přátel, kteří ji rádi navštěvují. Její velkou láskou jsou květiny, celá zahrada jí jen kvete. Paní Šulcové přejeme zdraví a radost z rodiny.

18. 7. oslavila 98. narozeniny paní **Vlasta Kubů** ze Sobotky z Tyršovy ulice, nejstarší občanka Sobotky. Zdraví se jí zhoršilo, nyní je v domě pokojného stáří v Libošovicích. Tam ji navštěvuje

dceru s manželem a rodinou. Paní Kubů přejeme zlepšení zdraví, ať se dožije blízkosti se stovky.

24. 7. oslavil 85. narozeniny pan **Jaroslav Hofman** ze Sobotky. Má dvě děti, dvě vnučky. Je spokojený, bydlí s manželkou a synem ve vlastním domě, který si sami postavili. Druhý syn k nim jezdí s manželkou a vnučkami, ze kterých mají velkou radost. Pan Hofman pracoval celý život ve Škodovce, 46 let jako nástrojař. Nyní si užívá důchod a má radost, když se rodina sejde. Panu Hofmanovi přejeme zdraví a pohodu mezi nejbližšími.

*Všem jubilantům vše nejlepší přeje
Hana Rulcová*

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

25. SOBOTECKÝ JARMARK A FESTIVAL ŘEMESEL

pátek 23. 8. – sobota 24. 8.
náměstí Míru a městský park

Pátek bude jako obvykle patřit jenom hudbě. Narozeniny Jarmarku oslaví v hlavním čase známá kapela Sto zvířat. Sekundovat jí budou Maršál bazén a Post Pubescentos. O zábavu sobotního dne a večírku se postará legendární Blue effect, Jiří Dědeček a skupina Úterý, Roxette revival, Layla s hity 80. a 90. let nebo Sagvan Tofi se svými Děti ráje.
Vstupné: pátek 50,- / sobota 80,- / oba dva dny 100,-

VERNISÁŽ VÝSTAVY FOTOGRAFIÍ JAROSLAVA HODÍKA

sobota 24. 8. / 14:00

Šolcův statek – Galerie Karla Samšínaka

Úvodní slovo pronese PhDr. Martin Petiška, jako doprovod zahraje hudební těleso Jazz H Factor.

HANEBNÝ PANCHARTI

Filmová projekce – letní kino
pátek 30. 8. / 21:30
zahrada Šrámkova domu

Pod vedením lehce zupáckého amerického poručíka Aldo Rainea se formuje neobvyklá vojenská jednotka. Úkolem jejich členů je nejen přežít na území plném nacistů a jejich přísluhovačů, ale zároveň likvidovat jejich elity a to tak efektně, že tím mezi nimi budou šířit strach a paniku. Říkájí si Pancharti a právě je čeká ta nejtěžší mise, která může zcela změnit průběh války. Film USA, 2009, 153 min. V původním znění s českými titulky. Režie: Quentin Tarantino; v hlavních rolích: Brad Pitt, Christoph Waltz, Eli Roth a Diane Kruger.
Vstupné: 50,-

DIVADLO ARTUR: TŘI V HÁJI

pátek 27. 9. / 19:30

Městské divadlo

Očekávaná novinka divadelní sezóny Tři v háji přibližuje s humorem i ironií v dnešní době tak rozšířenou krizi středního věku a pokračuje tak v tradici kvalitních a divácky úspěšných adaptací knih našeho nejprodávanějšího spisovatele Michala Viewegha, který Tři v háji napsal spolu s Halinou Pawlowskou a Ivou Hercíkovou. Režie: Karel Janák; hrají: Michaela Kuklová, Jindra Kriegel, Mirek Šimůnek, Ivana Jirešová a Veronika Nová.

Vstupné: 200,-

(vstupenky je možné zakoupit v předprodeji v Městském informačním centru v Sobotce)

OS Jarmark a Město Sobotka pořádají **sobotecký**
Jarmark
a festival řemesel 2013

Sto zvířat | Sagvan Tofi a Děti ráje | Jů a Hele
Blue Effect | Roxette revival | Jiří Dědeček

pátek 23/8 náměstí

- 18.30 Maršál bazén – rock z Jablonce nad Nisou
20.00 **Sto zvířat** – ska, swing, rock, jazz...
21.30 Post pubescentos – rock-crossover z Jičína

sobota 24/8 náměstí

- 9.00 Dechová hudba Turnovanka
10.15 Pražští Pepíci – folklórní tance
10.35 **Mackie Messer Band** – dixiland
11.30 Jawa Beer Club – „fichtl defile“
11.45 Polabské folklórní tance
12.00 Sobotecké a Novopacké mažoretky
13.00 Jawa Beer Club – „fichtl defile“
13.30 Pouliční divadlo
14.30 **Benjaming's Clan** – keltský power-folk
16.00 **Blue Effect a Radim Hladík** – rock
17.30 Layla – Hity 80. a 90. let – rock
19.00 **Roxette revival** – pop
20.30 DJ Zdeněk Vranovský – disco 80. let
22.00 **Sagvan Tofi a Děti ráje** – hity
23.00 DJ Zdeněk Vranovský – disco 80. let

sobota 24/8 park

- 9.00 Jak bobr hledal déšť – pohádka divadla KAKÁ
10.00 **Slávek Janoušek - Dušičky** – písničky pro děti
11.00 Polabské folklórní tance
11.30 Dechová hudba Turnovanka
13.00 **Jů a Hele** – Na zeleném paloučku
14.15 Trilobite – country
15.15 **Jiří Dědeček & Úterý** – punk-folk
16.30 Zámecké saxofonové kvarteto

Změna programu vyhrazena

Příjezd parního vlaku do Sobotky (čas najdete na www.sobotecky-jarmark.cz)

**nově
noviny**

DNES

Vstupné pátek 50 Kč | sobota 80 Kč | pá+so 100 Kč

facebook.

www.facebook.com/soboteckyjarmark

www.sobotecky-jarmark.cz

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jakub Novosad

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová, J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy

č.j. P/2 - 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 - 7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 30. 9. 2013